Jim de Booy

James Marnix (Jim) de Booy, eigenlijke achternaam de Booij werd op 24 juli 1885 geboren in Kralingen (tegenwoordig Rotterdam). Hij was de zoon van Chrétien Jean Gérard de Booij en Mary Jane Hobson.

Jim trouwde op 11 december 1915 met Erminie Louise Thompson. Ze kregen twee dochters. Tijdens zijn marine loopbaan voerde hij het commando over verschillende onderzeeboten. Na zijn marine loopbaan was hij werkzaam in het bedrijfsleven. Hij komt in dienst bij NV De Bataafsche Petroleum Maatschappij (BPM) als employé op het laboratorium te Amsterdam. Hij gaat onder andere naar Nederlands-Indië en Venezuela. Uiteindelijk komt hij naar Den Haag om daar algemeen procuratiehouder te worden, eerst van de BPM en een jaar later ook van de Koninklijke Nederlandsche Petroleum Maatschappij (de Koninklijke). Zijn toppositie binnen het bedrijf bereikte hij op 1 januari 1937 met de benoeming tot directeur van de 'Koninklijke'.

Hij was lid van de Raad der Vereniging van De Nederlandsche Padvinders tussen januari 1937 en het verbod op Scouting in april 1941. Een aantal leden van de Raad der Vereniging waren in de oorlog actief in het verzet: Richard Schoemaker, Jim de Booy, Johannes Osten en Reindert Hendrik baron de Vos van Steenwijk.

Bij de Duitse inval trad hij doortastend op door op 14 mei 1940 tijdig het archief van de 'Koninklijke' in veiligheid te brengen, waarvoor hij de beschikking kreeg over een door de marine gevorderde logger en naar Londen te varen. In Londen nam hij al snel een vooraanstaande plaats in onder de Nederlandse ballingen. Hij trad op als een belangrijke vertegenwoordiger van het Nederlandse bedrijfsleven tegenover de regering in ballingschap. Hij werd lid van de buitengewone adviesraad en van de scheepvaart- en handelscommissie. In 1944 werd hij benoemd tot minister van Scheepvaart en Visserij, en in het kabinet Schermerhorn-Drees nam hij tevens de portefeuille van Marine op zich.

In 1939 was hij benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Voor zijn verzetswerkzaamheden als Engelandvaarder kreeg hij na de oorlog de Medal of Freedom. en in 1953 werd hij Grootofficier in de Orde van Oranje-Nassau.

Later werd hij de eerste Nederlandse ambassadeur in Bonn. De laatste negen jaar van zijn leven woonde hij, die inmiddels permanente verpleging behoefde, met zijn vrouw in Lausanne (Zwitserland).

Jim overleed op 1 maart 1969 in Lausanne (Zwitserland).

Meer informatie
Jim de Booy - Wikipedia
Booij, James Marnix de (1885-1969) (knaw.nl)

Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 1, 1937 » 1937-01 - Pag. 28 | Delpher
Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 26, 1940, no 1, 1940 » 1940-01 - Pag. 19 | Delpher
Kanselarij der Nederlanse Orden | Nationaal Archief
Jim de Booy - PoolParty Linked Data Server (niod.nl)
Jim de Booy (Kralingen, 24 juli 1885 - Lausanne (Zwitserland), 1 maart 1969) - Netwerk Oorlogsbronnen

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.